

[Indenrigsministeren.]

lettanteri. Dets Tankegang er ganske vist, som det ærede Medlem sagde, klar og enkel. Tankegangen er den: Pengemarkedet er blevet strammere, Renten stiger, Obligationsskurserne synker. Uden Hensyn til de Aarsager, der ligger bag ved Kreditstrammingen, skal det nu paalægges Nationalbanken at handle, som om disse Aarsager ikke var, og udbetale enhver, der bygger, 8—10 pCt. mere for langfristede Obligationer, end Pengemarkedet betinger. Det er en overordentlig let Maade at lave Reformer paa, at samle og koncentrere Tabet paa eet Sted. Men rent bortset derfra viser Forslaget efter min Mening, at Forslagsstillerne slet intet forstaar af Sammenhængen i det økonomiske Liv.

Dersom man i dette Øjeblik under de nuværende økonomiske Forhold paalagde Nationalbanken en saadan Pligt, lad os f. Eks. sige til at forøge sin Obligationsbeholdning med 75—100 Mill. Kr. til Førkrigskurser, vilde det være Udgangspunktet for den vildeste Inflation. Der har fra forskellige Sider i den sidste Tid lydt advarende Røster i Anledning af Nationalbankens Seddelomløb, der nu er 100 Mill. Kr. større end for et Aar siden. Jeg for min Del tror ikke, at der endnu er noget foruroligende heri. De ændrede Betalingsregler i Forhold til Udlandet i Forbindelse med de ekstraordinære Varebeholdninger tror jeg giver den fornødne naturlige Baggrund for den nuværende større Seddelcirkulation. Men selvfølgelig lader det sig ikke gøre at gaa til en vilkaarlig og ukontrolleret Udvidelse af Seddelcirkulationen, som vilde blive Følgen af en Beslutning som den, der her er stillet Forslag om.

Jeg vil gerne tro, at Forslaget ikke er Udtryk for bevidst Letsindighed eller bevidst Ansvarsløshed, men at Forslagets Fremsettelse skyldes manglende Indsigt i de alvorlige Problemer, der knytter sig til Bestræbelserne for nogenlunde at bevare Stabiliteten i vore økonomiske Forhold under det Uvejr, der gaar over Verden. Men Regeringen kan selvfølgelig ikke indlade sig paa at diskutere den Slags, og jeg vil gerne sige til det høje Folketing, at det er ganske nødvendigt af Hensyn til Landets almindelige økonomiske Stilling at afvise et saadant Forslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Beslutning

forkastedes med 84 Stemmer mod 3.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udbetaling af Udbytte i Selskaber, der omfattes af Lov Nr. 123 af 15. April 1930 om Aktieselskaber.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2461; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 744).

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aage Henriksen): Til det forelagte Forslag, som jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale, skal jeg tillade mig ganske kort at knytte følgende Bemærkninger.

Lovforslagets Hensigt er at tilvejebringe en økonomisk Udligning mellem Obligations- og Aktiemarkedet, saaledes at den forhaandenværende nationale Kapital fordeles jævnt til alle Erhvervsgræne paa Grundlag af Erhvervenes sunde og naturlige Kapitalbehov og ikke som nu udelukkende efter Profitbegær. Løsningen af denne Opgave er af særdeles stor Vigtighed for vort Lands Økonomi, for Produktionen af reale Værdier og for jævn og stabil Beskæftigelse. De nuværende økonomiske Forhold har imidlertid klart vist, at dette ikke lader sig gøre, medmindre der gives Lovregel for kontant Udbetaling af Udbytte i Aktieselskaber. Forholdet er det, at der for Udlaan mod Pant i faste Ejendomme — altsaa Obligationer — ved Lov er fastsat en Maksimumsrente, medens der for Aktieselskaber ikke findes nogen Maksimumsgrænse for kontant Udbyttebetaling. Følgen heraf har været og er i høj Grad et Spil mellem Obligationsmarkedet og Aktiemarkedet, som nødvendigvis maa blive til Skade for Obligationsmarkedet, skabe Uro, Usikkerhed og Arbejdsstandsninger.

Vi har siden Verdenskrigen set saa mange Eksempler paa Rigtigheden heraf, at det ikke lader sig bortforklare. Vort Parti mener at kunne løse denne for vort Samfund saa vigtige Opgave ved nærværende Lovforslag, og jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til Principerne og Reglerne i selve Lovforslaget.

Vi indfører Bestemmelse om, at Udbetaling af kontant Udbytte i Aktieselskaber ikke maa overstige 6 pCt. Restudbyttet, altsaa den Del af Udbyttet, som overstiger 6 pCt., skal udbetales i Fonds, det vil sige Kredit- og Hypotekforeningsobligationer, indkøbt i aabne Serier. Dette vil altsaa sige, at alle Selskaber, hvis Udbytte ikke